

AKADEMIA MŁODEGO EKONOMISTY

Efektywna edukacja

Rodzic i nauczyciel - partnerzy
procesu edukacji

Aleksandra Mikulska

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
22 maja 2017 r.

Organizatorzy

DZIEŃ DOBRY

KTO?

Aleksandra Mikulska

rodzic

nauczycielka

dyrektorka

trenerka

CO?

CEL:

pokazanie czynników ułatwiających partnerski dialog ze szkołą.

KRYTERIA

Uczestnik:

- wymienia obszary wzajemnego wsparcia szkoły i rodziny w procesie uczenia się i wychowania ucznia,
- identyfikuje role w trójkącie dramatycznym,
- potrafi zastosować w rozmowie schemat metody Porozumienie Bez Przemocy Marschalla B. Rosenberga,
- pozna zasady umożliwiające skuteczną interakcję z innymi,
- zna kroki przygotowania się do skutecznej, partnerskiej rozmowy z nauczycielem.

GŁÓWNE ZADANIE

SZKOŁY:

- uczenie się uczniów

RODZINY:

- wychowanie

SZKOŁA

Nauczyciel podejmuje decyzje odnośnie:

- form i metod nauczania,
- rozkładu materiału, czyli kiedy i jak będą uczyli się uczniowie,
- warunków uczenia się w klasie,
- podręczników.

Rodzic wspiera poprzez:

- przekazywanie informacji o własnym dziecku,
- informowanie o stanie zdrowia fizycznego i psychicznego – samopoczucie dziecka,
- dbanie, by uczeń przychodził do szkoły przygotowany do uczenia się.

DOM

Rodzic podejmuje decyzje
odnośnie życia dziecka:

- wartości,
- warunków i sposobu życia,
- miejsca nauki.

Szkoła wspiera poprzez:

- przekazywanie informacji o postępach, mocnych stronach, obszarach do pracy, które zauważono w szkole,
- działania wychowawcze – nie będące w sprzeczności z wartościami rodziców.

PARTNERSTWO

- równe traktowanie siebie nawzajem,
bycie partnerami,
- współpraca,
- wzajemność,
- zaufanie,
- pomoc.

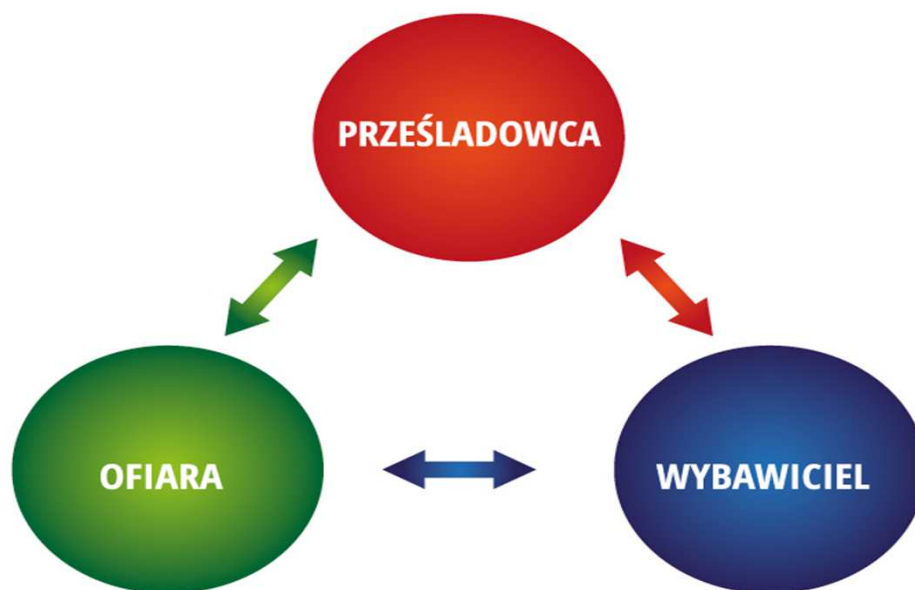
CO POMAGA- WSPÓLNY CEL:

rozwój, uczenie się ucznia.

CO PRZESZKADZA - WCHODZENIE W ROLE

TRÓJKĄT KARPMANA

POROZUMIENIE BEZ PRZEMOCY

(NONVIOLENT COMMUNICATION, NVC)

Model rozmowy Marshalla B. Rosenberga:

- **Co?- spostrzeżenia, fakty** – konkretne działania, zdarzenia, które zaszły.
- **Co mi to robi?** – moje **uczucia** wobec tego co się wydarzyło, co spostrzegłam/łem?
- **Dlaczego tak mi robi?- potrzeby**, wartości, pragnienia itp., z których wynikają moje uczucia.
- **Prośba** – o konkretne działania, które wzbogacą moje życie.

RADY/REGUŁY UŁATWIAJĄCE CODZIENNĄ INTERAKCJĘ Z INNYMI:

1. Mów osobiście raczej „ja” niż „my” .

Mów za siebie. Nie mów za innych ani za grupę. Pokaż, że bierzesz pełną odpowiedzialność za to, co mówisz.

2. Nie używaj ogólników.

„Wszyscy rodzice w naszej klasie..”. Powstrzymaj się od uogólnień. Uogólnienia nie doprowadzą do rozwiązania konkretnej sytuacji.

RADY/REGUŁY UŁATWIAJĄCE CODZIENNĄ INTERAKCJĘ Z INNYMI:

3. Unikaj pytań atakujących.

Zamiast pytań:

- *„Czy naprawdę pani uważa, że stawianie tylu jedynek zmotywuje ucznia do nauki?” lub „A co z realizacją podstawy programowej w pani klasie?”*

Stwierdzenie faktu:

- *„Moja córka po czwartej jedynce nie wierzy, że ma szansę na matematyce i zupełnie przestała się uczyć (bardzo mnie to martwi, bo)” lub „Tak się złożyło, że trzy wycieczki wypadły akurat podczas lekcji historii i martwię się, czy moja córka zdąży się przygotować do matury.”*

RADY/REGUŁY UŁATWIAJĄCE CODZIENNĄ INTERAKCJĘ Z INNYMI:

- 4. Nie mów o nieobecnych (kuratorach, ministrach, dyrektorach, itp.)**
- 5. Jedna osoba na raz.**
- 6. Pamiętaj o mowie ciała.**

JAK ROZMAWIAĆ Z NAUCZYCIELEM?

Krok po kroku:

1. PRZYGOTUJ SIĘ DO ROZMOWY:

- ustal cel rozmowy- co chcesz osiągnąć, czego oczekujesz od nauczyciela (konkrety),
- zapisz sobie spostrzeżenia- fakty, które chcesz przedstawić (np. moje dziecko nie odrabia zadań domowych, ma pięć jedynek),
- zapisz uczucia, które to w Tobie wzbudza (np. martwię się, jestem zaniepokojony/a),
- dlaczego to czujesz (nie chcę, aby dziecko zniechęciło się do nauki, zniechęciło matematykę, przestało się uczyć)
- prośbę - czego oczekujesz od nauczyciela (np. rady, życzliwej rozmowy z dzieckiem i ustalania realnych sposobów i terminów poprawy jedynek, zwrócenia uwagi, czy dziecko zapisuje zadanie domowe).

- 2. Ustal termin rozmowy** (nigdy na przerwie, czy bezpośrednio przed lekcjami lub z zaskoczenia).
- 3. Przedstaw swój cel, ustal cel nauczyciela.**
- 4. Przeprowadź rozmowę wg przygotowanych punktów.**
- 5. Podsumuj ustalenia – po swojej stronie i po stronie nauczyciela.**
- 6. Warto umówić się na kolejną rozmowę** np. za miesiąc, aby podsumować efekty.

INFORMACJA ZWROTNA

1. Co jest dobrze, mocne strony.
2. Co wymaga poprawy.
3. Jak to można poprawić.
4. Kierunki dalszego działania.

PRZESZKODY

Po stronie nauczyciela:

- brak przygotowania-umiejętności komunikacyjne,
- obawa (np. przed utratą autorytetu),
- złe doświadczenia w kontaktach z rodzicami.

Po stronie rodzica:

- emocje (chodzi o własne dziecko),
- złe doświadczenia szkolne,
- brak przygotowania – umiejętności komunikacyjne.

JAK ROZMAWIAĆ Z DZIECKIEM?

1. Wysłuchać żalów i uspokoić emocje.
2. Ustalić co zaszło – wg modelu PBP.
3. Unikać projekcji własnych emocji i obaw.

Kilka praktycznych wskazówek

- Nigdy w emocjach.
- Nie przepraszamy za dziecko (jeśli jest taka potrzeba, samo może przeprosić, gdy kogoś skrzywdziło, obraziło)- wyrażajmy własne uczucia (wdzięczność, przykrość, zaniepokojenie).
- Nauczyciel też człowiek (☺).
- W szkole jest dyrektor/pedagog/psycholog – można poprosić o pomoc (np. mediacje).
- Metoda Stanisławskiego i szkolenie stewardess.

CEL:

pokazanie czynników ułatwiających partnerski dialog ze szkołą.

KRYTERIA

Uczestnik:

- wymienia obszary wzajemnego wsparcia szkoły i rodziny w procesie uczenia się i wychowania ucznia,
- identyfikuje role w trójkącie dramatycznym,
- potrafi zastosować w rozmowie schemat metody Porozumienie Bez Przemocy Marschalla B. Rosenberga,
- pozna zasady umożliwiające skuteczną interakcję z innymi,
- zna kroki przygotowania się do skutecznej, partnerskiej rozmowy z nauczycielem.

PYTANIA?

Dziękuję za uwagę.